

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Πειραιώς 4, Αθήνα 104 31 • τηλ.: 210 5238158 • ΚΩΔ. 2532 • email: agia.triada@kaloskopi.gr • www.kaloskopi.gr

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ' • ΧΡΟΝΟΣ 45ος • ΤΕΥΧΟΣ 190 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2019

Καλοσκοπιτή Καλοκαίρι 2019

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ & ΩΡΑ	ΕΚΔΗΛΩΣΗ
Σάββατο 20 Ιουλίου 2019 Συγκέντρωση στις 09:00 στο Στρογγυλό	Καθαρισμός και συντήρηση του μονοπατιού Στρογγυλό – Μέγα Ρέμα – Κοτρώνι.
Τρίτη 30 Ιουλίου 2019 Συγκέντρωση στις 09:00 στην πλατεία	Καθαρισμός και συντήρηση των παλαιών πέτρινων βруσών στη Μότσιω και τα Αυγερινέικα.
Σάββατο 3 Αυγούστου 2019 στις 20:00 στην πλατεία	Μαθαίνοντας την ιστορία του χωριού μας μέσα από λαϊκές αφηγήσεις, ιστορίες, θρύλους, αναμνήσεις και βιώματα. (Η ιστορία της Κουταλέαινας).
Πέμπτη 8 Αυγούστου 2019 στις 20:00 στην πλατεία	Μαθαίνοντας την ιστορία του χωριού μας μέσα από λαϊκές αφηγήσεις, ιστορίες, θρύλους, αναμνήσεις και βιώματα. (Ψάχνοντας το μύθο του «Λιαράκη»).
Κυριακή 11 Αυγούστου 2019 Συγκέντρωση στις 08:00 στην πλατεία Συγκέντρωση στις 21:00 στην πλατεία	Εκδρομή στη Λειρίτσα (Για παιδιά από 7 ετών και άνω). Βραδιά πίτας και λαϊκής μουσικής (με τη Νάσια και τον Νίκο Βελέντζα).
Τρίτη 13 Αυγούστου 2019 Στις 10:00 στο πρώην Ιατρείο Στις 19:00 στην πλατεία	Αιμοδοσία. Αναβίωση παλαιών παιχνιδιών.
Πέμπτη 15 Αυγούστου 2019 Στις 18:30 στο Γήπεδο Μπάσκετ	Αγώνες δρόμου παιδιών.
Παρασκευή 16 Αυγούστου 2019 Στις 22:00 στην πλατεία.	Βραδιά παραδοσιακής μουσικής με το παραδοσιακό συγκρότημα «Οι Κυρατζήδες».
Κυριακή 18 Αυγούστου 2019 Συγκέντρωση στις 04:00 στην πλατεία	Ανάβαση στη Γκιώνα
Τρίτη 20 Αυγούστου 2019 στις 20:00 στην πλατεία	Παρουσίαση παλαιών φωτογραφιών (Καταγραφή στοιχείων, προσώπων και αναμνήσεων).

Εκλογές της 26ης Μαΐου 2019

Αποτελέσματα Ευρωεκλογών

Κοινοτικών, Δημοτικών και Περιφερειακών εκλογών.

Εγγεγραμμένοι: **279** Ψήφισαν: **131** Αποχή: 53%.

Ψήφοι Τοπικής Κοινότητας

Ματθαίου Κωνσταντίνος του Χαρ. **78** (Πρόεδρος)
Κόλλιας Γεώργιος του Δημ. **52** (Μέλος)
Χαμηλού Ζωή του Νικ. **37** (Μέλος)
Χαμηλός Κωνσταντίνος του Γεωρ. **29** (Μέλος)
Χριστοδούλου Παναγιώτα του Παν. **17** (Μέλος)
Μπάνος Παναγιώτης του Ευαγ. **8** (Αναπληρωματικός)

Ψήφοι συνδυασμών για το Δημοτικό Συμβούλιο

Ταγκαλής Παναγιώτης **57**
Παναγιωτόπουλος Αθανάσιος **32**
Μέγκος Παναγιώτης **30**
Δρακάκης Γεώργιος **3**
Λεοντίου Στάθης **2**

Η συγχωριανή μας Ασημίνα Τσόχλα υποψήφια Δημοτική σύμβουλος με τον συνδυασμό του εκλεγμένου Δημάρχου Παναγιώτη Ταγκαλή, έλαβε **44** ψήφους.

Ψήφοι για την Περιφέρεια

Σπανός Φάνης (ΝΔ) **37**
Γκλέτσος Απόστολος: (Ανεξάρτητος) **32**
Μπατζελή Κατερίνα (ΚΙΝΑΛ) **15**
Αναγνωστάκης Δημήτρης (ΣΥΡΙΖΑ) **15**
Βούλγαρης Αντώνης (Ανεξάρτητος) **7**
Γιώτης Χαράλαμπος (Χρυσή Αυγή) **7**
Μπασδέκης Κώστας (ΚΚΕ) **4**
Πολυζώη Νίκη (Εργατικό Επαναστατικό Κόμμα) **4**

Ψήφοι για τις Ευρωεκλογές

ΣΥΡΙΖΑ **34**
ΝΔ **30**
ΚΙΝΑΛ **19**
Χρυσή Αυγή **7**
ΚΚΕ **7**
ΛΑΟΣ **7**

ΜΑΡΙΑΣ ΝΟΤΗΣ **4**

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ **4**

ΑΝΕΛ **2**

ΜΕΡΑ 25 **2**

ΠΟΤΑΜΙ **1**

ΤΖΗΜΕΡΟΣ **1**

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ **1**

ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ **1**

ΑΚΚΕΛ **1**

ΚΟΜΜΑ ΝΕΩΝ **1**

ΑΡΜΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ **1**

ΛΑΪΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ **1**

ΠΛΕΥΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ **1**

Εκτός από το χωριό, στην εκλογική διαδικασία συμμετείχαν σε άλλους χώρους και οι παρακάτω συγχωριανοί μας:

Ο Δήμος Κουμπούρης του Ιωάννη με το Ευρωψηφοδέλτιο του ΚΚΕ και έλαβε **10.743** ψήφους.
Ο Τσιαμπάς Αθανάσιος του Δημητρίου που εξελέγη δημοτικός σύμβουλος Χαλανδρίου.
Ο Κουφός Λεωνίδας του Γεωργίου που εξελέγη δημοτικός σύμβουλος Ζωγράφου.

Επαναληπτικές Εκλογές της 2ας Ιουνίου 2019

Εγγεγραμμένοι: **279** Ψήφισαν: **66** Αποχή: 76%.

Ψήφοι για Δήμαρχο

Ταγκαλής Παναγιώτης **46**
Παναγιωτόπουλος Αθανάσιος **18**
Δήμαρχος εξελέγη ο Παναγιώτης Ταγκαλής με ποσοστό **58,73%**

Ψήφοι για Περιφερειάρχη

Σπανός Φάνης (ΝΔ) **33**
Γκλέτσος Απόστολος: (Ανεξάρτητος) **32**
Περιφερειάρχης εξελέγη ο Φάνης Σπανός με ποσοστό **52,42 %**

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου **συγχαίρει** τον δήμαρχο Δελφών κύριο Παναγιώτη Ταγκαλή, τον πρόεδρο και τα μέλη του Τοπικού Κοινοτικού Συμβουλίου της Καλοσκοπής, για την εκλογή τους και τους εύχεται καλή επιτυχία στο έργο τους.

Δραστηριότητες Τοπικής Κοινότητας

- Αποκαταστάθηκε ο δρόμος προς τα Δανιέικα που είχε κλείσει από κατολίσθηση και αρκετές από τις λακκούβες των δρόμων εντός του χωριού.
- Διανοίχθηκε το κεφαλαύλακο από Κεφαλόβρυσσο στο χωριό.
- Έγινε καθαριότητα σε όλους τους κοινόχρηστους χώρους του χωριού για τις ημέρες του Πάσχα και αποκαταστάθηκαν με τσιμέντο αρκετές λακκούβες στο δρόμο μέσα στο χωριό.
- Έγινε καθαριότητα του μνημείου και του περιβάλλοντα χώρου στην Αγία Τριάδα.
- Αποκαταστάθηκαν οι βλάβες των δικτύων ύδρευσης και ηλεκτροδότησης του χωριού.

Δράσεις του Συνδέσμου

Ο πρόεδρος και μέλη του Δ.Σ. συμμετείχαν στις εορταστικές εκδηλώσεις του Πάσχα, του Αγίου Γεωργίου και της Αγίας Τριάδας στο χωριό. Μέλη του Δ.Σ. και του Συνδέσμου περιπολήθηκαν τα παρτέρια και τα φυτά στην πλατεία και το Ηρώο του χωριού καθώς και το χώρο στο παγκάκι στη Σταματίες (Σταματέση). Έγινε συντήρηση της επιτύμβιας πλάκας και του χώρου του μνημείου στην Αγία Τριάδα. Οργανώθηκε η εκδήλωση στην Αγία Τριάδα σε συνεργασία με την Τοπική Κοινότητα και τον Δήμο.

Αφιέρωμα στην Καλοσκοπίτισσα Μάνα

με την ευκαιρία της εορτής της μητέρας στις 14 Μαΐου

του Θεοφάνη Λευκαδίτη

Για τη μανούλα μας ένα λουλούδι. Πολλή αγάπη για κείνη που μας γέννησε. Γι' αυτή που νιώθει απεριόριστη αγάπη και στοργή για το άτομό μας. Ένα χαμόγελο και ένας καλός λόγος είναι το μεγαλύτερο δώρο στη γυναίκα που τρέφει τα πιο αγνά και ανυπόκριτα αισθήματα για μας. Για τη μανούλα που ξημεροβράδιαζε επάνω από την κούνια μας και μας θήλαζε στη ζεστή αγκαλιά της. Σ' εκείνη που μας νανούριζε με την πιο γλυκιά, την πιο μελωδική φωνή της. Ένα φιλί μας, μια καλή κουβέντα ένα μπουκέτο άνθη είναι η πιο μεγάλη χαρά γι' αυτή. Η μάνα είναι ανεξάντλητη πηγή στοργής και τρυφερής αγάπης. Η μάνα είναι εκείνη που γνωρίζει τα όνειρά μας, τις φιλοδοξίες μας και τις ελπίδες μας, ως και τις επιθυμίες μας ακόμα. Το ενδιαφέρον της είναι γνήσιο και αυθόρμητο για ό,τι κάνουμε. Η «άγια» ψυχή της μας εμπνέει και μας οδηγεί. Η καρδιά της μάνας είναι γεμάτη πάθος. Είναι γενναιοδωρή, ευγενική, συμπονετική και συγχωρητική. Το χαμόγελό της είναι τρυφερό και αγαπημένο. Η παρουσία της σκορπίζει ομορφιά και χάρη. Η μάνα προσθέτει άπειρη ευτυχία στη ζωή μας. Έχει μεγάλη υπομονή. Διώχνει μακριά μας όλα τα προβλήματα. Η μάνα δείχνει απεριόριστη πίστη, κατανόηση και πραγματική αγάπη στα παιδιά της. Είναι πονόψυχη, γλυκιά και συνετή. Η μάνα, είτε μορφωμένη είναι, είτε αγράμματη, διαθέτει έμφυτη σοφία και δύναμη.

Παλαιότερα:

Η Κουκουβιστιανή μάνα ήταν σωστή ηρωίδα. Στο κακοτράχαλο φτωχό και άγονο χωριό μας η ζωή ήταν γεμάτη από πόνο, δάκρυα, μιξέρια και στέρσεις. Η μάνα είχε τις πιο πολλές ευθύνες της φαμίλιας της. Από τα ξημερώματα μέχρι τα μεσάνυχτα βρισκόταν στο πόδι. Μετέφερε με τη βαρέλα της νερό. Ζύμωνε, μαγειρεύε, έπλενε. Είχε την επιμέλεια των παιδιών και των ναναριών. Σ' όλες τις αγροτικές δουλειές εκείνη πρώτη και καλύτερη. Χειμώνα – καλοκαίρι σκληρή και βασανιστική η ζωή της. Η πιο επίπονη από τις υπηρεσίες της αυτές ήταν εκείνη της μεταφοράς λατσουδιών (κλαδιά ελάτης) από το δάσος μέσα στο καταχείμωνο. Βρεγμένη μέχρι το κόκκαλο, με ξυλιασμένα πόδια απ' το παγόνερο αγωνιζόταν η δύστυχη να κρατήσει στη ζωή, ελλείψει τροφών, τα πεινασμένα ζωντανά της. Η δουλειά εκείνη της Κουκουβιστιανής μάνας δεν ήταν μονάχα σκληρή και άχαρη, αλλά και επικίνδυνη ακόμα, διότι διέτρεχε κίνδυνο στην απόκριση χιονισμένη βουνοπλαγιά που διάβαινε ζαλικωμένη να κα-

τακρημνιστεί και να σκοτωθεί η άμοιρη για την επιβίωση της φαμίλιας της. Υπήρξαν Κουκουβιστιανές μανάδες με ασάβινη ψυχή οι οποίες γέννησαν τελειώς βοήθητες, μόνες τους σαν τα άγρια θηρία, στα χωράφια τους. Ο βίος της Κουκουβιστιανής μάνας ήταν συνυφασμένος με πόνους και μόχθους. Κανένα αντάλλαγμα για τις θυσίες της. Πηγαίο το ενδιαφέρον της. Η θάνατη αγνή μορφή της θα βρίσκεται στα κατάβαθα της ψυχής μας μέχρι την τελευταία μας πνοή. Στις κρίσιμότερες στιγμές της ζωής μας: «μανούλα μου» αναφωνούμε. Η θάνατη δημοτική ποίηση αφιέρωσε στη μάνα άπειρους στίχους και τραγούδια ενσαρκώνοντας την αγάπη, τον σεβντά και τη λαχτάρα. Η Δημοτική μούσα εκφράζοντας την Ελληνίδα μάνα, την προσφορά της και τις θυσίες της συγκινεί κάθε ανθρώπινη ψυχή. Στην Κουκουβιστιανή μάνα, για την μακρόχρονη προσφορά της πρέπει να ανεγερθεί μνημείο.

Γενικότερα:

Ο δημιουργός χάρισε στη μάνα γενναιοδωρα και απλόχερα το θείο, όσο και ασύγκριτο προνόμιο της Δημιουργίας. Μέσα από τα σπλάχνα της ξεπετάχτηκε ό,τι μεγαλείο έχει να επιδείξει η ζωή. Η μάνα έχει πλήρη συναίσθηση και επίγνωση της αποστολής της. Διοχετεύει στα παιδιά της με το δικό της τρόπο, την πίστη προς τη θρησκεία, την ελπίδα και τα ιδανικά. Τα καθοδηγεί, προσηλώνοντάς τα στην αρετή, στη έξαρση, στην ευτυχία και το μεγαλείο, πολλά από τα οποία με καλές καταβολές έφτασαν σε ύψιστα αξιώματα. Η χριστιανική θρησκεία παρακίνησε τους καλλιτέχνες να εκφράσουν το μητρικό φίλτρο διά των παραστάσεων της Παρθένου μετά του Θείου Βρέφους. «Μήτηρ Θεού η Παναγία». Η μάνα είναι ζωγραφισμένη από τους διασημότερους ζωγράφους όλων των εποχών. Την έχουν απαθανάτισει οι μεγαλύτεροι γλύπτες του κόσμου. Νοσταλγικά η φαντασία μας φτεροκοπάει στα παιδικά μας χρόνια, τότε που μας γαλουχούσε με άπειρη αγάπη και στοργή στη θερμή αγκαλιά της. Λατρευτή μας μανούλα, με την ευκαιρία της εορτής σου δέξου την απεριόριστη αγάπη μας και τα αστείρευτα δάκρυα της ευγνωμοσύνης μας.

(Ο Θεοφάνης Λευκαδίτης έχει ετοιμάσει δύο ακόμα βιβλία: «**Το Παιχνίδι της Μοίρας**» και «**Το Ασυγχώρητο Λάθος**» τα οποία όμως λόγω της κρίσης δεν έχουν εκδοθεί)

Της Ελένης Δερμάνη – Αλεξανδρή

...Στάθηκε στη μέση της καμάρας, με χλωμό πρόσωπο, μισόκλειστα μάτια, κι εξακολούθησε, σηκώνοντας τα χέρια ψηλά, σα να' δινε μια επίσημη υπόσχεση:

- Το ξέρω πως θα' ρθει ένας καιρός, που οι άνθρωποι θα θαυμάζουν ο ένας τον άλλον, όπου καθέννας τους θα λάμπει σαν αστέρι στα μάτια του άλλου, όπου όλοι θ' ακούνε τον διπλανό τους σαν να' τανε μουσική ή φωνή του. Θα υπάρχουν άνθρωποι ελεύθεροι στη γη, όλοι θα' χουν ανοιχτή καρδιά, εξαγνισμένοι από κάθε απληστία και φθόνο. Και τότε η ζωή δε θα' ναι πια

η ζωή, μα ένας ύμνος στον άνθρωπο. Θα ζούνε τότε για την ομορφιά της ζωής. Τότε οι καλύτεροι θα' ναι εκείνοι που θα μπορούν να αγκαλιάσουν περισσότερο τον κόσμο μέσα στη καρδιά τους, εκείνοι που θα τον αγαπήσουν πιο βαθιά. Τότε η ζωή θα' ναι μεγάλη και μεγάλοι θα' ναι εκείνοι που θα τη ζούνε!!!!.....

Απόσπασμα από το μυθιστόρημα του Μαξίμ Γκόργκι «**Η Μάνα**»

Μετάφραση Μέλπω Αξιώτη, εκδόσεις Θεμέλιο.

Πασχαλιά και γιορτές στο χωριό

Το Πάσχα αποτελεί ιδανική αφορμή για όσους θέλουν να ζήσουν μία ακόμα πασχαλινή εμπειρία στο χωριό μας, με όσα από τα ήθη και έθιμα έχουν διατηρηθεί και να βιώσουν με ένα ξεχωριστό τρόπο τη μεγάλη γιορτή του Χριστιανισμού. Εκμεταλλευόμενοι τον ανοιξιάτικο καιρό και συνδυάζοντας τις αργίες του Πάσχα με της Πρωτομαγιάς πάρα πολλοί συγχωριανοί μας ήρθαν και γιόρτασαν στο χωριό.

Πολλά από τα έθιμα έχουν ατονήσει και ξεχαστεί στο πέρασμα των χρόνων (κάλαντα, ασπρίσματα αυλής και τοίχων, βάψιμο αυγών, Λαμπριάτικες κουλούρες, μάζεμα λουλουδιών για το στόλισμα επιταφίου, κ.λ.π.) Διατηρούνται όμως τα βασικά έθιμα όπως ο εκκλησιασμός, ο στολισμός και η περιφορά του επιταφίου, το δείπνο με κύριο φαγητό τη μαγειρίτσα το βράδυ της Ανάστασης, το τσούγκρισμα των κόκκινων αυγών, το «φιλί της αγάπης» την ώρα της Ανάστασης, το σούβλισμα του αρνιού και το ομαδικό ψήσιμο την Κυριακή του Πάσχα και μερικές άλλες εκδηλώσεις.

Ο παπάς του χωριού μας τέλεσε όλες τις λειτουργίες και τα μυστήρια της Μεγάλης εβδομάδας και από τη Μ. Πέμπτη και μετά η εκκλησία ήταν γεμάτη από κόσμο. Στην περιφορά του επιταφίου και στην Ανάσταση συμμετείχαν όλοι και γέμισε από κόσμο η εκκλησία, η πλατεία και οι δρόμοι του χωριού μας.

Ανήμερα το Πάσχα τηρήθηκε το έθιμο του ψησίματος με τη μεγαλύτερη παρέα στον κέντρο του χωριού 15 αρνιά, στα Μαντέικα 2, στην Παναγία 2, στη Κακοτράχη 2, στου Κουτσουλαΐνη 3 στα Βλαχέικα 3, και κάποια μεμονωμένα στις ψησταριές σπιτιών.

Τον πολιούχο μας, Άγιο Γεώργιο, γιορτάσαμε με

Φωτο: Νίκος Κόλλιας

πανηγυρικό εσπερινό, αρτοκλασία και περιφορά της εικόνας στην πλατεία του χωριού το απόγευμα της Κυριακής και πανηγυρική θεία λειτουργία ανήμερα. Στις θρησκευτικές εκδηλώσεις παρευρέθηκαν ο Δήμαρχος Δελφών κ. Παναγιωτόπουλος, η αντιδήμαρχος κ. Ανδρεοπούλου, ο πρόεδρος του χωριού και ο πρόεδρος με τα μέλη του ΔΣ του Συνδέσμου. Μετά το πέρας της λειτουργίας, ο Σύνδεσμος προσέφερε γλυκό στους παρευρισκόμενους.

Την Τρίτη 21 Μαΐου, γιορτή του Μεγάλου Κωνσταντίνου και της Αγίας Ελένης, γιόρτασε η ομώνυμη εκκλησία του χωριού μας στο Κεφαλόβρυσο, με λίγους προσκυνητές από το χωριό μας αλλά και από το γειτονικό μας χωριό, το Οινοχώρι.

Φωτο: Νίκος Κόλλιας

Φωτο: Τίμη Λιανού

Εορτή του Αγίου Πνεύματος και εκδήλωση μνήμης στην Αγία Τριάδα

Φωτο: Νίκος Φωτακόπουλος

Όπως κάθε χρόνο, πραγματοποιήθηκε και φέτος στις 17 Ιουνίου, γιορτή του Αγίου Πνεύματος, η triπλή εκδήλωση στην Αγία Τριάδα του χωριού μας, με πανηγυρική θεία λειτουργία, αρτοκλασία που τιμά το ομώνυμο εξωκλήσι του χωριού και την ονομασία του Συνδέσμου μας και, τέλος, απόδοση τιμών στο μνημείο πεσόντων ανταρτών του 1ου λόχου του ΕΛΑΣ, που έπεσαν θύματα ενέδρας από τα Γερμανικά στρατεύματα κατοχής στις 5 Ιανουαρίου 1944. Από νωρίς άρχισε η προσέλευση του κόσμου, τόσο συγχωριανών μας όσο και από τα γύρω χωριά. Η προσέλευση ήταν ικανοποιητική με χαρακτηριστικό τη φετινή χρονιά οι επισκέπτες από τα γύρω χωριά να είναι πολύ περισσότεροι από τους χωριανούς μας.

Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση, προσκλητήριο νεκρών και εκδήλωση μνήμης σε ιδιαίτερα συγκινητικό κλίμα, στο μνημείο των πεσόντων όπου οι παρευρισκόμενοι απέδωσαν τις πρέπουσες τιμές. Στεφάνια κατέθεσαν:

- Ο Βουλευτής Φωκίδος Ηλίας Κωστοπαναγιώτου
- Ο Δήμαρχος Δελφών Αθανάσιος Παναγιωτόπουλος
- Η Αντιδήμαρχος Δ.Ε. Γραβιάς – Καλλισίων Μαίρη Ανδρεοπούλου
- Η πρώην Βουλευτής Ασπασία Μανδρέκα
- Ο εκπρόσωπος της Αστυνομικής Διεύθυνσης Φωκίδας Ανθυπαστυνός Στιβακτής Γεώργιος
- Ο πρόεδρος Καλοσκοπής Κωνσταντίνος Ματθαίου
- Ο πρόεδρος του Συνδέσμου Νάκος Γεωργίου
- Η πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Μαυρολιθαρίου Ελένη Μέτου
- Για τον πεσόντα Παναγιώτη Ζούγρο ο γιος του Νικηφόρος
- Για τον πεσόντα Νίκο Κόλλια η κόρη του Αθανασία Σεραφειμοπούλου
- Για τον πεσόντα Μιχάλη Κουτλάκη ο αδελφός του Γεώργιος Κουτλάκης

Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο **πρόεδρος του Συνδέσμου** επαναφέροντας στη μνήμη μας τα δραματικά γεγονότα εκείνης της εποχής.

«Συγκεντρωθήκαμε εδώ σήμερα να αποτίσουμε, τον ελάχιστο φόρο τιμής σε όσους πολέμησαν να αποτιναχτεί από τη χώρα μας ο ζυγός της Κατοχής και έχασαν τη ζωή

τους για την ελευθερία της Πατρίδας μας. Τα λόγια δείχνουν φτωχά σε τέτοιους χώρους και τέτοιες εκδηλώσεις, γιατί το χρέος δεν εξοφλείται με λόγια αλλά με έργα αντάξια της θυσίας τους. Είναι στη φύση του λαού μας να πολεμά για λευτεριά και ιδανικά, αναλογιζόμενος τη βαριά κληρονομιά που κουβαλά και τις ιστορικές ευθύνες που έχει. Η σημερινή επέτειος σηματοδοτεί την αντίσταση της μνήμης, που παραμένει ζωντανή στο πέρασμα των χρόνων, ανατροφοδοτείται και μεταλαμπαδεύεται στις επόμενες γενιές. Η ημέρα μνήμης ως θύμηση ζωντανεύει το παρελθόν, ως σύμβολο καταξιώνει το παρόν, ως παράδοση εδραιώνει το μέλλον και τα τρία μαζί συνιστούν την ουσία της εθνικής μας ταυτότητας.

Πέρασαν 75 χρόνια από τότε που 33 συμπατριώτες μας, έχασαν τη ζωή τους για την ελευθερία της πατρίδας μας. Ανάμεσα τους 2 Ρώσοι και 3 Ισραηλίτες.

Τα γεγονότα είναι σκληρά, όμως η μνημόνευσή τους και η αναδρομή σήμερα σε αυτά είναι αναγκαία, για να σταθούν με στο ύψος της ιστορίας.

Από τον Απρίλη του 1941 μαύρη σκλαβιά σκέπασε την Ελλάδα. Η πιο σκληρή, απάνθρωπη και αιμοβόρα σκλαβιά που γνώρισε η πολυβασιτισμένη χώρα μας στα τρεις χιλιάδες χρόνια της πολυτάραχης ιστορίας της.

Όμως από την αρχή του 1944 η κατάσταση άρχισε να αλλάζει και να γίνεται δύσκολη για τα Γερμανικά στρατεύματα, ιδιαίτερα στην περιοχή μας, από Άμφισσα μέχρι τις Θερμοπύλες.

Στις 2 Γενάρη του 1944, καταχέιμωνο με σαράντα πόντους χιόνι, δύναμη 2.000 περίπου Γερμανών που ξεκίνησε από τη Λαμία βρίσκεται στη Καλοσκοπή. Οι άντρες του χωριού έφυγαν στα γύρω βουνά για να μην εγκλωβιστούν. Την άλλη μέρα τμήματα ανταρτών φθάνουν από το Λιδωρίκι στη Στρώμη και ο προπορευόμενος Καλλίας με τους άντρες του, φτάνει στη Βίγλα και παρακολουθεί τις κινήσεις των Γερμανών. Μαζί τους ο συγχωριανός μας αντάρτης Μήτσος Αχλαδάς, ο οποίος μας εξιστόρησε τα γεγονότα.

Στις 4 Γενάρη το βράδυ, ο Λόχος του Καλλία πήρε εντολή, την επόμενη το πρωί να είναι στις Βρύζες για να συναντηθεί με τη διλοχία Λοκρού – Καραλίβανου και να κτυπήσει τους Γερμανούς.

Τη νύχτα όμως τμήμα 60 Γερμανών της επίλεκτης μονάδας του Βραδεμβούργου, πιθανότατα γνωρίζοντας τις προθέσεις των ανταρτών, φτάνουν εδώ που βρισκόμαστε εμείς σήμερα και στήνει ενέδρα με σκοπό τον αιφνιδιασμό τους.

Είναι 5 Γενάρη περίπου 10:00 το πρωί.

Το τμήμα του Καλλία που έφθασε τα ξημερώματα στις Βρύζες, βλέπει μια γερμανική φάλαγγα να φεύγει από το

Φωτο: Νίκος Φωτακόπουλος

χωριό με κατεύθυνση το Οινοχώρι. Χωρίς δεύτερη σκέψη ο Καλλίας με το τμήμα του ξεκίνησε να τους προλάβει και να τους χτυπήσει. Το χιόνι έχει φθάσει τους 70 πόντους και δυσκολεύει την κίνηση.

Ο Μήτσος Αχλαδάς που ήξερε το δρόμο, και δύο ακόμα άντρες μπήκαν εμπροσθοφυλακή και προπορεύτηκαν. Δεν είδαν τίποτα το ύποπτο. Μπροστά στο εκκλησάκι που υπήρχε εδώ, είδαν κάποια φλούδια από μήλα και τσόφλια από καρύδια, αλλά δυστυχώς, δεν έδωσαν ιδιαίτερη σημασία.

Σε ελάχιστα λεπτά φθάνει εδώ στο ξέλακκο το υπόλοιπο τμήμα του Καλλία και τότε αρχίζουν τα πολυβόλα των Γερμανών να σπέρνουν το θάνατο. Οι τρεις της εμπροσθοφυλακής, κατακύλησαν στη ρεματιά μέσα στα χιόνια και γλίτωσαν.

Κρυμμένοι οι Γερμανοί με άσπρα χιτώνια, για να μην διακρίνονται στο κατάλευκο τοπίο, χτύπησαν στο ψαχνό 33 άντρες. Στους τραυματίες και τον αξιωματικό Καλλία έδωσαν χαριστικές βολές. Σώθηκε μόνο η εμπροσθοφυλακή που τους άφησαν να περάσουν, για να χτυπήσουν τον κύριο όγκο του λόχου. Σκοτώθηκαν 28 Έλληνες, 2 Ρώσοι και 3 Ισραηλίτες που ήταν μαζί τους.

Η Καλοσκοπή στην μάχη αυτή έδωσε δύο δικά της παιδιά. Τον Παναγιώτη Ζούγγο και τον Νίκο Κόλλια (Καταμήτρο) και δύο μέρες αργότερα στις ίδιες επιχειρήσεις λίγο πιο κάτω στην Ψηλή Ράχη, τον Ευάγγελο Τσολάνα. Με τον μαρτυρικό τους θάνατο έδωσαν σε εμάς το δικαίωμα να ζούμε ελεύθεροι.

Ήταν 5 Ιανουαρίου 1944. Όμως το κακό δεν τελείωσε εδώ για το χωριό μας, αλλά στις 18 Απριλίου 1944, Τρίτη του Πάσχα και στις 21 Αυγούστου 1944, η Καλοσκοπή καίγεται ολοσχερώς και τις 2 φορές απ' τους Γερμανούς.

Η πολιτεία ως ηθική δικαίωση για τα δεινά, τις θυσίες και τις συνέπειες της ναζιστικής θηριωδίας, συμπεριέλαβε την Καλοσκοπή στα μαρτυρικά χωριά και πόλεις της πατρίδας μας και είναι σήμερα ένα από τα 7 χωριά του Δήμου μας ή ένα από τα 121 της πατρίδας μας.

Ας είναι η σημερινή εκδήλωσή μας, ένας ελάχιστος φόρος τιμής προς αυτούς που θυσιάστηκαν και μας δίδαξαν ότι στο μέλλον πρέπει να αποκλείσουμε κάθε μορφής επιστροφή στο ζοφερό παρελθόν. Να πω ακόμα ότι και σήμερα ο ξεριζωμός εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων εξαιτίας πολέμων, δίπλα μας, στη γειτονιά μας, δείχνει ότι η Ειρήνη δεν είναι αυτονόητη, αλλά θέλει συνεχή κόπο και προσπάθεια για τη διατήρησή της. Επιπλέον, σήμερα είναι αναγκαίος και άλλος αγώνας, μεγαλύτερος, με αντίπαλο την τρομοκρατία και το σκοταδισμό που απειλούν τον πολιτισμό και τις πανανθρώπινες αξίες.

Θέλουμε να σας ευχαριστήσουμε όλους, γιατί με την παρουσία σας εδώ σήμερα, βοηθήσατε να αποδοθεί ο φόρος τιμής που πρέπει, στους πεσόντες».

Ακολούθησε σύντομη ομιλία από την ανιψιά του πεσόντα Μιχάλη Κουτλάκη Σοφία Μαστοράκου:

«Κυρίες και κύριοι,

Φέτος η Βουλή των Ελλήνων, 195 χρόνια μετά το ολοκαύτωμα της Κάσου το 1824, ονόμασε μαζί με τα Ψαρρά το μικρό μας νησί Ηρωικό. Η δική μου γενιά, είναι η πρώτη γενιά Δωδεκανησίων, που γεννηθήκαμε Έλληνες πολίτες. Ο θείος μου Μιχάλης Κουτλάκης, Ιταλός υπήκοος του Αιγαίου, πολέμησε για να απελευθερώσει την πατρίδα του και για να αποκτήσει την ελληνική υπηκοότητα. Δεν τα κατάφερε.....

Κάθε χρόνο, όταν έρχομαι εδώ στα άγια αυτά χώματα να τιμήσουμε όλοι μαζί τους ήρωές μας, αισθάνομαι μεγάλη συγκίνηση. Ο υπέροχος τόπος σας, τόσο ακριτικός όσο και ο δικός μας, αλλά και τόσο φιλόξενος και ανθρώπινος έχει γίνει και δικός μας τόπος. Πριν από 32 χρόνια από ένα αναπάντεχο τηλεφώνημα, μάθαμε, ότι ο θείος μου Μιχάλης Κουτλάκης βρίσκεται εδώ στην Καλοσκοπή. Ένα τηλεφώνημα έβαλε τέλος στο δράμα της οικογένειάς μου, που για χρόνια θρηνούσε το χαμένο παιδί της, και αναζητούσε το μνήμα του για να εναποθέσει τα δάκρυά της και να ησυχάσει. Όταν πολύ διστακτικά, σχημάτισα το τηλέφωνο του Δήμου Αμφισσας, δεν πίστευα πως θα μάθω κάτι ουσιαστικό. Σκεφτόμουν πως μετά από τόσα χρόνια και μετά από τόση προσπάθεια που έκαναν ο παππούς μου και η γιαγιά μου για να τον βρουν, δεν υπήρχε ελπίδα. Δεν περιγράφονται τα συναισθήματα που νιώσαμε, όταν για πρώτη φορά αντικρίσαμε το μνήμα. Δεν θα ξεχάσω την αντίδραση της μητέρας μου την πρώτη φορά που ήρθαμε εδώ και σαν μεγαλύτερη αδελφή κατέθεσε το στεφάνι. Τρέμοντας και ενώ την στήριζα για να μην λιποθυμήσει, εκείνη μου ψιθύρισε: «Ο Μιχάλης μας, που το αίμα του ήταν αλμυρό σαν την θάλασσα είναι θαμμένος εδώ μέσα στο βουνό...».

«Σκέψου, η ζωή να τραβάει το δρόμο της, και συ να λείπεις, να' ρχονται οι Άνοιξες, με πολλά διάπλατα παράθυρα, και συ να λείπεις,

Να' ρχονται τα κορίτσια, στα παγκάκια του κήπου και συ να λείπεις,

οι νέοι να κολυμπάνε το μεσημέρι, και συ να λείπεις,

ένα ανθισμένο δέντρο να σκύβει στο νερό,

πολλές σημαίες ν' ανεμίζουν στα μπαλκόνια,

ν' ανεβαίνει μια παρέλαση την οδό Σταδίου,

χιλιάδες κόσμος, κρατώντας στα χέρια του σημαίες,

κρατώντας επί τέλους τα όνειρά του μέσα στα χέρια του,

να λένε δυνατά τη λέξη σύντροφος, και συ να λείπεις,

ύστερα, ένα κλειδί να στρίβει – η κάμαρα να ναι σκοτεινή,

δύο στόματα να φιλιούνται στον ίσκιο, και συ να λείπεις,

σκέψου δύο χέρια να σφίγγονται, και σένα να σου λείπουν

τα χέρια,

δύο κορμιά να παίρνονται και συ να κοιμάσαι κάτω απ' το

χώμα,

και τα κουμπιά του σακακιού σου, ν' αντέχουν πióτερο από

σένα, κάτω απ' το χώμα

κι η σφαίρα, σφηνωμένη στην καρδιά σου, να μη λιώνει,

όταν η καρδιά σου, που τόσο αγάπησε τον κόσμο, θα' χει

λιώσει».

Γιάννης Ρίτσος

απόσπασμα από το ποίημα «Οι γειτονιές του κόσμου»

Αυτό το ποίημα του Ρίτσου αντιπροσωπεύει τα συναισθήματα όλων όσων βρισκόμαστε κάθε χρόνο εδώ στην Αγία Τριάδα σε αυτή την εκδήλωση μνήμης να τιμήσουμε την προσφορά των προγόνων μας για την ελευθερία.

Εκ μέρους της οικογένειάς μου, θέλω να ευχαριστήσω την οικογένεια της Ελένης και του Γιάννη Τσιγκή από την Αμφισσα, τον Δήμο Δελφών, που κάθε χρόνο οργανώνει αυτή την εκδήλωση μνήμης,μα πιο πολύ, πιο πολύ, θέλω να ευχαριστήσω έναν έναν, όλους εσάς, τους ανθρώπους της Καλοσκοπής για όσα κάνατε και για όσα συνεχίζεται να κάνετε για την μνήμη όλων των αγωνιστών που αναπαύονται σε αυτά εδώ τα χώματα μαζί με τον θείο μου.

Σας ευχαριστώ».

Ο μύλος του Αλεξίου

Γράφει η Βασιλεία Γιασιράνη - Κυρίτση

Γνωστές οικογένειες της Κουκουβίστας. Οικογένεια Αλεξίου.

Στα παλιά τα χρόνια, τότε που ο τόπος είχε άφθονα και καθαρά νερά, στο χωριό υπήρχαν πέντε νερόμυλοι. Ήταν του Γεωργίου Ραφτόπουλου, του Αριστείδη Δανιήλ, του Θύμιου Αλεξίου, του Δημητρίου Χριστοδούλου και του Ιωάννη Δανιήλ. Όλοι ήταν σε τοποθεσία με άφθονο νερό και οργιαστική βλάστηση, λίγο έξω από το χωριό παρόντες και συνοδοί των κατοίκων στην απλή και δύσκολη καθημερινότητά τους. Η λειτουργία των νερόμυλων, που βρίσκονται κατά μήκος της ρεματιάς, αποτελούσαν τα παλιά χρόνια, τη μεγαλύτερη βιοτεχνική ζώνη της περιοχής και οι μυλωνάδες έπαιξαν ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο στη ζωή και την οικονομία της Ελληνικής υπαίθρου. Η λειτουργία ολόκληρου του μηχανισμού τους βασιζόταν στους πιο απλούς νόμους της Φυσικής, η μεγάλη πίεση του νερού γυρίζει τον ξύλινο τροχό με αποτέλεσμα να γίνεται η απαραίτητη τριβή και να αλέθεται το αλεύρι.

Οι Κουκουβιστιανοί ήταν καλοί μυλωνάδες και ήξεραν τη δουλειά τους. Ήξεραν να χρησιμοποιούν σωστά τη δύναμη του νερού, να αλέθουν το σιτάρι ψιλό-φιλό, να είναι καλομίλητοι και βέβαια να ζουν στημοναξιά τους, έξω από το χωριό. Ο μύλος του Αλεξίου χωμένος σε οργιαστική βλάστηση, πέρα από τη βρύση Μότσω, παραπλεύρως από τη ρεματιά του Κεφαλόβρυσου, με το πέτρινο παλιό γεφύρι από πορόλιθο, τα τεράστια μυλοβάνα, το μονότονο κελάρυσμα του νερού, τον αδιάκοπο θόρυβο του σιφουνιού έμοιαζε με ζωντανό ζωγραφικό πίνακα.

Πάνω από το μύλο περνούσε οφιοειδές μονοπάτι για την Αγία Παρασκευή και από κάτω τα νερά του μύλου πότιζαν τα χωράφια στο Βουρλάμ.

Το κτίσμα ήταν παραλληλόγραμμο, από πέτρα, δίπατο με κεραμοσκεπή, μια μεγάλη τοξωτή είσοδο ανατολικά, ένα παράθυρο πιο πάνω με σιδερένιο κάγκελο, ένα μεγαλύτερο πιο κάτω και μία είσοδο νότια.

Δίπλα είχε κοτέτσι με κότες να θρέφεται η οικογένεια με το κρέας και τα φρέσκα αυγά. Οι πανύψηλες καρυδιές ίσκιωναν το χώρο της αυλής και του κτίσματος. Εκεί εύρισκαν καταφύγιο οι γυναίκες του χωριού όταν πήγαιναν να αλέσουν και περίμεναν με τις ώρες τη σειρά τους. Με το κουβεντολόι ο χρόνος αναμονής λιγόστευε και όλα τα συμβάντα του χωριού πρόβαλαν τότε αναλυτικά και τότε σύντομα, τότε με σειρά και τότε μπερδεμένα και ανακατεύονταν οι γυναικείες φω-

νές με το θόρυβο του τραγουδιού των τζίτζικιών, τα κελαδίσματα των πουλιών και το κελάρυσμα των νερών. Η Όλγα κουβέντιαζε μαζί τους και ακούγοντας μάθαινε όλα τα νέα του χωριού, ενημερωνόταν για κάθε τι καλό και κακό που συνέβαινε στον τόπο της.

Στην αυλή επίσης άφηναν οι πελάτες τα ζωντανά τους όταν έρχονταν πρωί-πρωί φορτωμένα με σιτάρι ή κριθάρι. Οι άνθρωποι τότε φρόντιζαν δυο φορές τον χρόνο, (φθινόπωρο - άνοιξη), για την παρασκευή του σταρένιου ή καλαμποκίσσιου αλευριού ώστε να έχουν αποθέματα σε αλεύρι για τον επόμενο χειμώνα, αφού όλες οι αγροτικές οικογένειες ζύμωναν μόνες τους το ψωμί...

Μετέφεραν τα τσουβάλια τους το πρωί στον μύλο για άλεσμα και επέστρεφαν το βράδυ. Εκεί αρχικά καθαριζόταν, δηλαδή «κοσκινιζόταν» με την «κοσκίνα» από τις πέτρες, την ήρα, το κριθάρι, για να μείνει μόνο το καθαρό σιτάρι. Αφού είχε καθαριστεί τελείως, τότε ο μυλωνάς έριχνε το σιτάρι στο μύλο για να το αλέσει και να παραχθεί αλεύρι. Κι οι πελάτες περίμεναν υπομονετικά τη σειρά τους έως ότου τελειώσει το άλεσμα στο μύλο, να ζυγίσει ο κυρ Θύμιος το αλεύρι με την παλάντζα που 'χε σφυρήλατο σίδερο και μπρούτζινο τάσι, να κρατήσει το «ξάι» του και να φύγουν οι πελάτες ευχαριστημένοι, άλλοι για την Κουκουβίστα και άλλοι για τα γύρω χωριά.

Πολλή δουλειά είχαν τους καλοκαιρινούς μήνες (όταν είχε θεριστεί το σιτάρι) και δούλευαν κυρίως σε οικογενειακή βάση, μέρα και νύχτα, κι ο μύλος ήταν το σπίτι τους. Η αλεστική δυνατότητα του μύλου τότε έφτανε περίπου τις 20 οκάδες, δηλαδή τα 25 κιλά αλεύρι ανά ώρα και τα 600 κιλά μέσα σε 24 ώρες. Τον υπόλοιπο χειμώνα απασχολούνταν με άλλες αγροτικές εργασίες.

Ο μυλωνάς Θύμιος Αλεξίου ήταν εργατικός και καλοσυνάτος, με ένα χαμόγελο πάντα και μια ηρεμία που κατακτούσε. Γεννημένος το 1882, γιος του Κώστα και της Μαρίας Σιότροπου από τη Δρέμισα, συνέχισε το επάγγελμα του πατέρα του και κράτησε το μύλο αφού μεγάλωσε σ' αυτόν και ήξερε να τον δουλεύει. Από τα αδέρφια του ο Αλέξης εργαζόταν στο μύλο και τον βοηθούσε αλλά πέθανε νέος σε ηλικία 30 χρονών, νιόπαντρος δημιουργώντας μεγάλο κενό και δίνοντας στην οικογένεια μεγάλη πίκρα. Οι αδελφές του, Κατερίνη, Γεωργία και Αθηνά πήραν το δικό τους δρόμο, παντρεύτηκαν έκαναν οικογένειες και έμεινε μόνος του ο Θύμιος. Στο μύλο τα πήγαινε καλά, είχε πελάτες

Αιμοδοσία

Η Εθελοντική Αιμοδοσία έχει γίνει πλέον θεσμός για το Σύνδεσμό μας και όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος προγραμματίστηκε για την **Τρίτη 13 Αυγούστου** στο χωριό μας.

Είναι η σημαντικότερη χειρονομία καλής θέλησης, φροντίδας και αγάπης προς τους συγχωριανούς μας αρχικά αλλά και προς άλλους συνάνθρωπούς μας που έχουν ανάγκη. Δεν υπάρχει πολυτιμότερο δώρο, καθώς ο αιμοδότης προσφέρει ζωή στον ασθενή ή τους ασθενείς που δέχονται τη μονάδα αίματος που προσφέρει.

Ο Σύνδεσμός μας αποτελεί επίσημο φορέα αιμοδοσίας εγγεγραμμένος στις «Κεντρικές Ηλεκτρονικές Υπηρεσίες Διαχείρισης Εθνικού Μητρώου Εθελοντών Αιμοδοτών» με Α.Μ 12800, συνεργαζόμενος με το Γ. Ν. ΑΜΦΙΣΣΑΣ.

Βράβευση

Στις 10 Φεβρουαρίου 2019 στο Κέντρο Πλάτανος στη Χασιά ο Σύλλογος του Ιερού Ναού Αγίου Στυλιανού Ζεφυρίου με τα μέλη του και παρουσία του κοινού βράβευσε τον καταξιωμένο πρωτοπρεσβύτερο Ιωάννη Λευκαδίτη του Γεωργίου για τη βοήθεια και την προσφορά του στην ανέγερση του Ιερού Ναού. Η πλακέτα βράβευσης του δόθηκε από τον αντιδήμαρχο Ζεφυρίου κ. Ιωάννη Μαυροειδάκο.

Στη φωτογραφία τα μέλη του συλλόγου Σάκης Δρόλιας, Μαρία Χλιβερού, πατήρ Ιωάννης Λευκαδίτης, η πρόεδρος Γιούλα Βαγενά και ο αντιδήμαρχος Ιωάννης Μαυροειδάκος.

Παράταση Κτηματολογίου

κους εσωτερικού, στην περιοχή του χωριού μας **έως τις 28 Αυγούστου**.

Όσοι δεν έχουν υποβάλει μέχρι τώρα τη δήλωση ακίνητης περιουσίας τους πρέπει να την υποβάλουν στο Γραφείο Κτηματογράφησης της Αμφισσας (Ν. Κορδώνη 22) ΤΗΛ: 2265022958, 2100101010 ή ηλεκτρονικά μέσω της ιστοσελίδας www.ktimatologio.gr. Επίσης για όσους διαμένουν στην Αττική λειτουργεί και το Κεντρικό Γραφείο Κτηματογράφησης στο Γαλάτσι.

Το Ελληνικό Κτηματολόγιο έχει παρατείνει την προθεσμία υποβολής δηλώσεων ιδιοκτησίας για τους κατοί-

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου ευχαριστεί:

Τον Γιώργο Δημ. Κόλλια τοπογράφο μηχανικό, για τη συνδρομή που παρείχε σε 70 και πλέον μέλη μας, στη σύνταξη των δηλώσεων Κτηματολογίου.

Τον Γιώργο Μπεθάνη για τη διαχείριση του site για τρία και πλέον χρόνια.

Το Θάνο Φωτακόπουλο για την δωρεάν παραχώρηση ιστοχώρου για τη λειτουργία του site του χωριού μας για τρία και πλέον χρόνια.

Την Κατίνα Βλάχου συζ. Κωνσταντίνου για τη διάθεση είκοσι παλαιών φωτογραφιών για τον εμπλουτισμό του αρχείου του Συνδέσμου.

Τον Βαγγέλη Βλάχο του Κωνσταντίνου, ειδικό σύμβουλο του περιφερειάρχη Στερεάς Ελλάδας Κώστα Μπακογιάννη, γιατί με ενέργειές του χρηματοδοτήθηκε το έργο αντιστήριξης του δρόμου προς Κρεβατά και Αη Γιαννάκη.

*Τα Τεύχη της εφημερίδας "Η Κουκουβίστα" από 1975 έως 2015 υπάρχουν σε CD.
Το CD θα το βρείτε στα γραφεία του Συνδέσμου μας.*

Πριν 40 χρόνια

(από το τεύχος 19 Μάρτιος – Μάιος 1979)

Μιά διάκριση, δυο όψεις αντίθετες, σε βάρος ενός τύπου, ενός βουνοῦ, στις δυο αντικρινές πλαγιές. Στο 51 χιλιόμετρο Λαμίας - "Αμφισσας, βλέπεις άριστερά και εύτυχως, ένα μαγευτικό λόφο κατάφυτο από δέντρα και χαίρεσαι το θέαμα. Μά σαν θωρήσεις δεξιά και κατά πάνω, όσο χωράει το μάτι σου, πρέπει να είσαι σκληρός και θάρβαρος για να αντέξεις το θέαμα, καθώς χάσκουν οι τάφοι των μεταλλείων στις πλαγιές της Γκιώνας, κι αν είσαι ντόπιος και θυμάσαι πώς παλιότερα υπήρχε κι εκεί ένα πανέμορφο έλατοδάσος, θάνατι άμπόρετο να μη δακρύσεις.

"Θάνατι άμπόρετο να μη δακρύσεις"

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Με προσωπικές ενέργειες του βουλευτού κ. 'Αθανασίου Κρίκου χορηγήθηκε στο Σύνδεσμο ποσόν δέκα χιλιάδων (10.000) δρχ. για την πραγματοποίηση των σκοπών του από το 'Υπουργείο 'Εμπορίου. Τόν κ. Κρίκο ευχαριστούμε θερμά που αν και δεν εκλέγεται στο νομό μας συμπαρίσταται πάντοτε στις εκδηλώσεις και τις ανάγκες του Συνδέσμου.

'Επίσης ο κ. Δημήτριος Χλωρός με επιστολή του μάς γνώρισε ότι και με δικές του ενέργειες εγκρίθηκε επίσης ανάλογο ποσό για το Σύνδεσμο από το 'Υπουργείο 'Εμπορίου. Τόν ευχαριστούμε θερμά.

Περιμένουμε και το ενδιαφέρον του κ. Γκελεστάθη.

Κρίκος – Χλωρός 1 – 1 Σημειώσατε Χ

Ο Αθανάσιος Ι. Κρίκος

(1937 - Αύγουστος 2000)

ήταν Έλληνας δικηγόρος και πολιτικός.

Ο Δημήτριος Γ. Χλωρός

(1925 – 12/12/1989)

ήταν Έλληνας δικηγόρος και πολιτικός.

Ο Αθανάσιος Γκελεστάθης

(Νοέμβριος 1922 – 6/12/1982)

ήταν Έλληνας ιατρός και πολιτικός.

10,000 Δραχμές = 29.35 Ευρώ

6. Σε περίπτωση μειώσεως του νερού το Κοιν. Συμβούλιο θα καθορίσει την μέ ωρες άρδευση ήτοι 6 ώρες την ημέρα και 8 τη νύχτα για κάθε στρέμμα. "Αν πέσει βροχή, ή άρδευση θα συνεχίζεται από το σημείο που σταμάτησε

7. Καλλιεργητής ειδοποιούμενος άρμοδίως και προσηκόντως να ποτίσει και δεν προσέρχεται χάνει τη σειρά του εκτός άνωτέρας βίας και έγκαίρου ειδοποιήσεως.

8. 'Ο καλλιεργητής ύποχρεούτε την ώρα της άρδεύσεως να βρίσκεται στο κτήμα για να μην σπαταλάται το νερό, άλλως θα μηνύεται.

9. 'Απαγορεύεται ή παρακόλυση της ροής του νερού και ή ρίψη άπορριμάτων στους αύλακες και το δέσιμο ζώων πλησίον αυτών.

10. 'Απαγορεύεται ή αυθαίρετη διακοπή τοῦ νερού από καλλιεργητή που δεν έχει σειρά.

**σια πέρα πάει το νερό, σια πέρα πάει τ' αυλάκι
σια πέρα πάει κι η Μαριγώ μαζί με το Γιαννάκη**

ΜΕΓΑΛΗ ΖΗΜΙΑ ΣΤΙΣ ΚΑΤΣΙΚΕΣ

'Από άγνωστη αίτία φέτος ψόφησαν αρκετές γίδες και στερήθηκαν πολλές οικόγενειες άπ' αυτό το ζωντανό, που πολλές φορές άπάνω του στηρίζεται ένα μέρος από τα οικονομικά μιās οικογένειας. Το γεγονός τουτο το άκούσαμε στο χωριό με θλίψη, από στόματα συγχωριανών, που έχασαν μιὰ και δύο γίδες. 'Εκείνο όμως που θέλουμε να τονίσουμε, είναι το «άνωθεν ενδιαφέρον». Καμμιὰ φροντίδα, καμμιὰ μέριμνα, κανένα μέτρο. 'Η άπάντηση του κτηνίατρου, όταν τόν ειδοποίησαν, ήταν: «Πληρώστε το ταξί και θάρθω». Ρωτάμε τη Γεωργική 'Υπηρεσία "Αμφισσας, αν πρόκειται για ιδιωτικό ή δημόσιο κτηνίατρο κι αν ή ίδια υπηρεσία θα μπορούσε για τέτοιες περιπτώσεις νάχει κάνει ειδική πρόβλεψη και αντιμετώπιση, ώστε να μπορεί ο κάθε υπάλληλος να πηγαίνει όπου τόν καλούν. Νά, λοιπόν, δεν έφτανε που οι άνθρωποι έχασαν ένα κομμάτι από το «βίός τους», έπρεπε να πληρώσουν κι από πάνω. Τώρα περιμένουν μιὰ κάποια άποζημίωση. Για να δοῦμε πόσο θα περιμένουν...

Με ήλιο τα βγάζω, με ήλιο τα βάζω. Τι έχνε τα έρμα και ψοφάν.

...συνέχεια από την σελ. 1002

πολλούς χωριανούς αλλά και από τα γύρω χωριά τον προτιμούσαν και κυρίως από τη Δρέμισα, το χωριό της μητέρας του.

Στην προσωπική του όμως ζωή ήταν άτυχος. Τρεις φορές παντρεύτηκε και τελικά στον τρίτο του γάμο με την Όλγα Ευθυμίου Κατσανιώτη ρίζωσε καλά και απέκτησε τέσσερα παιδιά: Τους Κώστα, Παναγιώτη (Τάκη), Αλέκο και Μαρία. Η Όλγα, γεννημένη το 1888 ήταν γυναίκα δυνατή, σύντροφος στην καθημερινότητα και στο μύλο. Έτσι απέκτησαν περιουσία και τα Αλεξέικα χωράφια στα «Καλύβια» και στην «Πολεμί-στρα» έπιασαν μεγάλες εκτάσεις, ήταν μονοκόμματα και κατέβαιναν μέχρι τα ριζά του κάμπου.

Ο Θύμιος δραστήριος άνθρωπος, συμμετείχε και στα κοινά του χωριού. Για 15 χρόνια διέτέλεσε πρόεδρος και με τα μέσα που διέθετε έφτιαξε ό,τι μπορούσε να βελτιώσει τις συνθήκες διαβίωσης των χωριανών.

Είχε πολλούς εργάτες που δούλευαν στο μύλο και στα χωράφια του. Νοιαζότανε γι αυτούς, για την περιποίησή τους, το φαγητό τους και άφηνε τις γυναίκες που δούλευαν, να φεύγουν νωρίτερα για να ετοιμάζουν το φαγητό και να τρώνε στην ώρα τους.

Το σπίτι τους στα Αλεξέικα ήταν μεγάλο και πολύ περιποιημένο από τα άξια χέρια της Όλγας με ασπρό-κέντητα κουρτινάκια και 23 μεγάλους καθρέφτες στο μεγάλο δωμάτιο... Μπροστά στο σπίτι, στην κατοχή, ο Θύμιος είχε κάνει καταφύγιο για την οικογένειά αλλά το έμαθαν οι Γερμανοί και το έκαψαν. Κάηκε καταφύγιο και σπίτι και η οικογένεια Αλεξίου μαζί με όλο το χωριό έφυγε στον εμφύλιο για να επιστρέψει το 1950 και να αρχίσει πάλι από την αρχή τη ζωή του, να ξαναφτιάξει το βίος του, να ελπίσει στο καλύτερο.

Από τα παιδιά του ο Κώστας είχε αρχικά παντοπω-λείο-ταβέρνα. Παντρεύτηκε τη Μαρία από την Ανθήλη και απέκτησε 3 παιδιά: τον Θύμιο, την Τούλα και τον Γιώργο. Έπειτα ο Κώστας πήγε με την οικογένειά του και εργάστηκε στη Γερμανία.

Η Μαρία παντρεύτηκε στη Λαμία με τον επιχειρη-ματία Σπύρο Μπουρτζάλα και απέκτησε δύο αγόρια και μια κόρη τακτοποιημένα σε εξέχουσες θέσεις.

Ο Παναγιώτης (Τάκης) αρχικά εργαζόταν στο μύλο, δυναμική παρουσία και βοήθεια, ιδιαίτερα για την

Όλγα η οποία έμενε στο μύλο να βοηθήσει άντρα και γιο. Ο Τάκης ασχολούνταν όμως και με τα κτήματα που μάλλον του άρεσαν περισσότερο γιατί αργότερα άφησε το μύλο και έγινε γεωργός. Του άρεσαν και τα μελίσσια και πίσω από το μύλο είχε πολλά, τα οποία κράτησε ως το τέλος της ζωής του.

Το 1937 παντρεύτηκε τη Μάρθα Χαμηλού αλλά το 1938 χήρεψε χάνοντας γυναίκα και ένα χαριτωμέ-νο αγοράκι. Ύστερα ξαναπαντρεύτηκε την Παναγιώ-τα Παναγιωτοπούλου από το Μόδι Λιβαδειάς και μαζί της απέκτησε 5 κορίτσια, τις: Όλγα σύζυγο Βαγγέλη Τζανή, Μάρθα σύζυγο Κώστα Κουβαριώτη, Ευθυμία, σύζυγο Σοφοκλή Μάγγου, Ιωάννα, σύζυγο Αναστασί-ου Ζωγράφου και Γεωργία, σύζυγο Νικολάου Χασιδιά.

Με τον επαναπάρτισμό τους το 1950 άρχισε η προ-σπάθεια. Ο Τάκης έκτισε στον «Κρεβατά» ένα καινού-ριο δίπλοτο σπίτι, που κάτω είχε ένα μεγάλο υπόγειο και επάνω μια μεγάλη κουζίνα, ένα χωλ και δύο δωμάτια. Και σ' αυτό συνέχισε τη ζωή της η οικογένεια, σ' αυτό μεγάλωσαν τα παιδιά του, γιγαντώθηκαν με τις αρχές και αξίες των γονιών τους και πήραν το δρόμο τους.

Σήμερα η κόρη του Όλγα έχει κρατήσει μέρος του παλιού σπιτιού, το αναπαλαίωσε, πρόσθεσε καινούριο κομμάτι με τα άξια χέρια του άντρα της, το στόλισε με την νοικοκυροσύνη της και ζει μόνιμα και το χαίρεται μακριά από πολύβουη Αθήνα. Παρελθόν και παρόν δεμένα με στρωσίδια και υφαντά της οικογένειας συν-θέτουν την απλή ζωή της. Πολλές φορές κοιτάζει εκεί κάτω στη ρεματιά τα κομμάτια του μύλου να αιμορρα-γούν στον ανελέητο χρόνο. Η εγκατάλειψη σκέπασε με σιωπή το τραγούδι της μυλόπετρας και το μονοπάτι αναζητά καθαρίσμα και επικοινωνία με το γεφύρι και το χωριό.

Η Όλγα Αλεξίου, που κρατάει το επίθετο του πατέ-ρα της με καμάρι, που νεωκορεί ευλαβικά στην εκκλη-σία του Άη-Γιώργη μου 'δωσε με νοσταλγία το χθες της οικογένειάς της, το δυνατό χτες που πυροδοτεί μέσα της τις αναμνήσεις της παιδικής της ψυχής και εγώ το κάνα κείμενο, εικόνα, το' κανα ζωγραφιά για μας, για τους μετέπειτα.....

Το βίωσα και προσπάθησα να σας πείσω να το ζή-σετε και σεις καιτην ευχαριστώ.

Επικοινωνία με τα μέλη του ΔΣ

Νάκος Γεωργίου, Πρόεδρος 6944736677

Ζωή Χαμηλού, Αντιπρόεδρος 6944388652

Βούλα Μημίνη, Γραμματέας 6944275361

Γιώτα Χριστοδούλου, Ταμίας 6979321905

Φώτης Βλάχος, μέλος 6977432261

Καλόγηρος Γιάννης, μέλος 6978476168

Ελένη Θεοχάρη, μέλος 6977413812

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών

Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης:

Νάκος Γεωργίου, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα 104 31

τηλ. & φαξ: 210 52.38.158

e-mail: agia.triada@kaloskopi.gr

www.kaloskopi.gr

Συντακτική Ομάδα:

Γεωργίου Νάκος, Δανιήλ Νικόλαος,

Δερμάνη – Αλεξανδρή Ελένη, Καλόγηρος Ιωάννης,

Τσόχλας Κωνσταντίνος

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦ. ΤΕΧΝΩΝ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 210 5227552

e-mail: info@antoniadis-sa.gr

Για την καλοκαιρινή εξυπηρέτησή σας στο χωριό:

Κάθε Τετάρτη: Ψαράς, κύριος Κώστας, τηλ 6944551008

• Κάθε Παρασκευή: Ψωμί, κυρία Ρένα, τηλ 6976946540

Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης «Οι Χαλασοχώρηδες» (Απόσπασμα)

(. . .) Ανέτειλε τέλος η ημέρα της εκλογής και το δημοτικόν σχολείον προς μεγίστην αγαλλίασιν των παιδίων, τα οποία εσχόλασαν ένεκα τούτου από της εσπέρας της Παρασκευής, είχε κοσμηθεί με δύο μικρά κιβώτια φέροντα πέντε κάλπας παμππαλαίας, βαναυσουργείς, μετ' ακόμησιν πιπτακίων, φερόντων των υποψηφίων τα ονόματα. Ο κυρ-Αγγελής ο Μαλλίνης επερίμενεν ανυπομόνως την ημέραν ταύτην πότε να ανατείλει. Προ δέκα ετών ακόμη μετήρχετο ευδοκίμως τον δικολάβον, είχε δε υπηρετήσει και ως δημόσιος υπάλληλος. Αλλ' έκτοτε η ανάδειξις νεωτέρων ανθρώπων, επιτρίπτων και παμπονήρων και η υπέρμετρος χρήσις του οίνου τον είχαν καταστήσει απόμαχον. Από δεκαετίας δεν έκαμνε πλέον άλλο έργον, ειμή επερίμενε πότε να διαταχθώσιν εκλογαί δημοτικά ή βουλευτικά ή και των επαρχιακών συμβούλων, ή πότε να ενεργηθεί τοπική τις συμπληρωματική ή επαναληπτική εκλογή ένεκα θανάτου, παραιτήσεως ή ακυρώσεως, βέβαιος ων ότι η εφορευτική επιτροπή, εξ οiwνδήποτε και αν απετελείτο, αυτόν θα προσελάμβανε ως γραμματέα. Είχεν αποκτήσει εις τούτο αδιαφιλονίκητον ειδικότητα και ήτο η μόνη ενασχόλησίς του. (. . .) Τον παλαιόν καιρόν, ότε η εκλογή ήτο τετραήμερος, ήτο λίαν ευάρεστος δι' αυτόν, διότι και καλύτερον μισθόν ελάμβανε και πλείονα δείπνα ειστίατο υπό της φιλοτιμίας των υποψηφίων, αντιπροσώπων και λοιπών προσφερόμενα.

Αυτός και ο πρόεδρος της επιτροπής, ο γέρων αγωνιστής Νιαουστεύς, διηγούντο προς αλλήλους τας παλαιάς αναμνήσεις των εκλογών επί Όθωνος. (. . .)

Εις τας ημέρας του γέροντος προέδρου, ότε εις τας δημοτικές εκλογάς εψηφοφόρου οι μάλλον φορολογούμενοι, ήρκει να λάβει τις είκοσι πέντε ψήφους νοικοκυραίων διά να γίνει δήμαρχος· δεν εχρειάζετο, καθώς σήμερον, να ψηφίζωσιν όλοι οι παρακατινοί, όλοι οι εξωμερίτες, όλες οι τσοπανοφλοέρες. Και αν τυχόν ηπτελείτο ισοψηφία και χωρικός τις έχων ψήφον εδείκνυτο σκληροτράχηλος και δεν ήθελε να τα γυρίσει, τον έκλεπταν, τον ήρπαζον, τον απήγον, τον έκρυπτον εις ασφαλές μέρος, όπου έτρωγε και έπινεν εκτάκτως, παχυνόμενος επί τρεις ή τέσσαρας ημέρας, εωσότου παρέλθουν αι εκλογαί. Είτα τον άφηναν ελεύθερον. Ούτω πως εξησφαλιζέτο η επιτυχία του δημάρχου, όν ήθελεν η τάξις των φρονίμων να εκλέξει. Εις τας βουλευτικές εκλογάς πάνιν, αν και εψηφοφόρου πολλοί, το καλόν ήτο ότι δεν εχρειάζοντο σφαιρίδια, ίσχυον τα ψηφοδέλτια. Τοιαύτα μικρά δελτάρια χάρτου εις καλός γραμματεύς ηδύνατο να συντάξει πεντακόσια εις δύο ώρας. Επ' αυτών έγγραφε τα ονόματα των υποψηφίων, ούς ήθελε, χωρίς καν να ερωτήσει τον ψηφοφόρον τίνας επιθυμεί να εκλέξει. Και εις τον κατάλογον των ψηφοφορησάντων δεν ήτο ανάγκη να εγγράφονται πάντοτε ονόματα ζώντων. Διά της προσθήκης διακοσίων ή τριακοσίων ψηφοδελτίων επ' ονόματι ισარიθμων συχωρεμένων, ο δήμαρχος και η επιτροπή ηδύναντο να κεραυνοβολήσωσι τους αντιπάλους, πλάσσοντες αυτοί αντιπροσώπους ούς ήθελον. Εάν όμως οι αντίθετοι τους διέβαλλον επί κιβδηλεία και πλαστογραφία εύκολον ήτο να εξαφανίσωσι παν ίχνος, εισορμώντες διά του παραθύρου εις τον τόπον της εκλογής, κλέπτο-

ντες διά της νυκτός την μοναδικήν και ευμετακόμιστον, με το χάρτινον φορτίον της, κάλπην και καταστρέφοντες αυτήν και το περιεχόμενον, συγχρόνως δε υπογράφοντες αναφοράν προς τον κύριον νομάρχην και παρακαλούντες αυτόν ευσεβάστως να διατάξει νέας εκλογάς, «επειδή οι αντίθετοι βλέποντες την αποτυχίαν των, εξηφάνισαν την κάλπην».

Ο γέρων πρόεδρος υψηλός, ευθυτενής, ογδοηκοντούτης, πάσχων την όρασιν, αναμασών διά χιλιοστήν φοράν τας αναμνήσεις ταύτας, επλησίασε προς το κιβώτιον των καλπών κι έκυψε να ιδει αν αι κάλπαι ήσαν καλώς συνδεδεμένοι, αν η σιδηρά ράβδος είχε προσαρμοσθεί και σφραγισθεί καλώς. Δεν ήτο βέβαιος αν θα έβλεπε καλώς αυτός, ήθελε μόνον να τον ίδωσιν οι άλλοι ότι καλώς επιβλέπει. Αι πέντε κάλπαι συνδεδεμένοι όπως ήσαν διά του χονδρού σύρματος, αλλόκοτοι, ατερπείς, πένθιμοι κατά το ήμισυ, λευκαί και μαύραι, ωμοίαζον με πέντε καταδίκους του κατέργου, το ήμισυ της κεφαλής ξυραφισμένους, δέσιμους με την αυτήν άλυσιν, κύπτοντας επιπόνως, εκτελούντας την ημερησίαν αγγαρείαν εις τον ναύσταθμον. Ο γέρων πρόεδρος έκυψεν επί της μιας πλευράς του πλάτους του κιβωτίου και επί της άλλης κι εκοίταξε διά μακρών τας αρτίως επιτεθείσας σφραγίδας κι επί του στήθους του εκρότησαν ελαφρώς τα παράσημα. Έφερε το αριστείον του αγώνος αργυρούν και δύο αργυρούς σταυρούς του Σωτήρος (. . .) αφού κατά λάθος η κυβέρνησις τον ενεθυμήθη δις. (. . .) Το βέβαιον είναι ότι κατά τινα χύσιν παρασήμερον, γενομένην ου προ πολλού, επ' ευκαιρία δεν ενθυμούμαι ποίας εορτής, η Κυβέρνησις έστειλεν εις τον κύριον Νιαουστεά τον αργυρόν σταυρόν του Σωτήρος, τον οποίον ο γέρων είχεν από του 1883. Αλλ' η πρώτη απονομή είχε λησμονηθεί μη τηρουμένων καταλόγων, ως φαίνεται. Έκπληκτος ο κ. Νιαουστεύς έλαβε το δώρον και δι' αναφοράς παρέκάλεσε το υπουργείον να τον προβιβάσει, αν ευαρεστήται, εις τον χρυσούν σταυρόν. Αλλ' ουκ ην φωνή, ουκ ην ακρόασις. Τότε ο Νιαουστεύς ηναγκάσθη ν' αρκεσθεί εις τους δύο αργυρούς και εις πάσαν εορτήν, βασιλικήν ή θρησκευτικήν, τους εκρέμα επί του στήθους και τους δύο, σήμερον δε, ημέραν εκλογής, αφού μάλιστα ήτο και πρόεδρος της εφορευτικής επιτροπής, θέσις ήτις δεν του εφαινέτο μικροτέρα από την του προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθήκον του ενόμισε να εμφανισθεί εις τον τόπον της εκλογής φορών τα παράσημά του. (. . .)

Το Διήγημα «Οι Χαλασοχώρηδες» του **Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη**, δημοσιεύτηκε σε συνέχειες στην εφημερίδα Ακρόπολις, από τις **12 έως τις 22 Αυγούστου του 1892**. Εκτυλίσσεται σ' ένα νησί (προφανώς τη Σκιάθο), κατά την τελευταία εβδομάδα της προεκλογικής περιόδου και ανήμερα των εκλογών.

Το διήγημα του Παπαδιαμάντη γράφτηκε υπό την επήρεια των εκλογών της **3ης Μαΐου 1892**, που έφεραν στην εξουσία τον Χαρίλαο Τρικούπη. Ένα χρόνο αργότερα, η Ελλάδα πτώχευσε. Ο «κοσμοκαλόγερος» των ελληνικών γραμμάτων σατιρίζει τα πολιτικά και εκλογικά ήθη της εποχής του και προβάλλει τις παθογένειες του ελληνικού κράτους.

Ο κούκος

Κού-κου! Όσοι έχετε βρεθεί στο χωριό μας την άνοιξη, έχετε ακούσει το χαρακτηριστικό ερωτικό κάλεσμα του κούκου. Είναι αποδημητικό πουλί, μεταναστεύει το φθινόπωρο σε θερμότερες περιοχές και επανέρχεται την άνοιξη. Ο ερχομός του κούκου και των χελιδονιών έχει συνδεθεί

με τον ερχομό της Άνοιξης και ο κούκος θεωρείται, ως ο κύριος προάγγελός της: «ο πρώτος των λοιπών πτηνών ημίν το έαρ αγγέλλων» (Διονυσίου, *Ορνιθιακά*, 1.13). Προτιμάει τα ανοιχτά μέρη, όπως δάση φυλλοβόλων και κωνοφόρων δένδρων, θαμνώδεις περιοχές και αγρούς. Η περιοχή της Καλοσκοπής, του τα προσφέρει απλόχερα και για αυτό έρχεται και μας φέρνει την άνοιξη κάθε χρόνο.

«ένας κούκος δεν φέρνει την άνοιξη». Εάν το πρώτο “κού-κου” ακουγόταν πριν του Ευαγγελισμού, θα ζέσταινε ο καιρός. Εάν αργούσε, οι σοσιγόνοδες δεν άφηναν τα χειμαδιά για να πάνε στα βουνά. Σταματάει το μονότονο κρώξιμό του τον Ιούνιο και σύμφωνα με την λαϊκή παράδοση, του Αγ. Ιωάννη, στις 24 Ιουνίου **«Βουβάθηκε σαν ο κούκος τ’ αϊ-Γιαννιού»**. Υπάρχει η πρόληψη ότι εάν κάποιος ακούσει, νηστικός, την φωνή του κούκου, μπορεί να χάσει την φωνή του.

Ο κούκος είναι πουλί μετρίου μεγέθους, ζυγίζει περίπου 100 με 120 γραμμάρια, με μακρύ λεπτό σώμα που το μήκος του κυμαίνεται από 32 έως 40 εκατοστά, ενώ το άνοιγμα των φτερούγων του φτάνει μέχρι και τα 60 εκατοστά, η εμφάνιση και το πέταγμα του θυμίζουν γεράκι. Το κεφάλι του είναι μικρό σε σύγκριση με το υπόλοιπο σώμα του, με κίτρινο κοντόχονδρο και λίγο κυρτό ράμφος. Το φτέρωμά του είναι γκριζογάλανο στην πλάτη, το λαιμό και τις φτερούγες, ενώ η κοιλιά του είναι υπόλευκη με ραβδώσεις. Τα μάτια του είναι κίτρινα, όπως τα μάτια των αρπακτικών πτηνών, κίτρινα είναι και τα πόδια του, στα οποία έχει δυο δάχτυλα μπροστά και δύο πίσω (ζυγοδάχτυλο). Η ζωή ενός κούκου κυμαίνεται από 5 έως 10 χρόνια. Θεωρείται από τα πλέον χρήσιμα πουλιά, μιας και είναι από τα σπάνια πουλιά που τρώνε τις τριχωτές κάμπιες των πεύκων. Εκτός από κάμπιες, τρέφεται με έντομα, σπόρους και μικρούς καρπούς.

Το αξιοπερίεργο στον κούκο είναι ότι δεν φτιάχνει δική του φωλιά, αλλά γεννά τα αυγά του σε φωλιές άλλων μικρότερων σε μέγεθος πουλιών και δεν συμμετέχει στην ανατροφή των νεοσσών. Μυστήριο αποτελεί το γεγονός ότι καταφέρνει και γεννά αυγά που μοιάζουν με τα αυγά των άλλων πουλιών και τοποθετεί ένα αυγό κάθε φορά σε μια διαφορετική φωλιά και εκείνα με την σειρά τους, όχι μόνο κλωσσουν το αυγό του κούκου, αλλά το υιοθετούν και το φροντίζουν σαν δικό τους, ακόμα και όταν ο νεοσσός, τους ξεπεράσει

κατά πολύ στο μέγεθος. Το αυγό του κούκου εκκολάπτεται νωρίτερα από τα αυγά των άλλων πουλιών. Με το που ξεπροβάλλει ο νεοσσός, με έναν περιέργο τρόπο πετάει τα υπόλοιπα αυγά από την φωλιά για να είναι ο μοναδικός που θα επιζήσει. **«Έμεινε στο σπίτι σαν τον κούκο»**. Η επίμονη φωνή του καθώς έχει και μόνιμα ανοιχτό το στόμα του, κάνει τους θετούς γονείς να τον τροφοδοτούν συνεχώς με φαγητό με αποτέλεσμα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα να ξεπερνάει σε διαστάσεις τους θετούς γονείς του.

Γαληνός (129 - 199) ιατρός

Ονόμασαν **«κόκκυα»** και το τελευταίο κόκαλο της σπονδυλικής στήλης επειδή το σχήμα του θυμίζει το ράμφος του πουλιού κόκκυξ (= κούκος) με το ίδιο όνομα.

Αριστοφάνης

Στην κωμωδία του Αριστοφάνη οι **«Ορνιθες»** (414 π.χ.) δύο Αθηναίοι, ο Πεισθέταιρος (= πιστός φίλος) και ο Ευελπίδης (= με καλές ελπίδες), αγανακτισμένοι από τη διαφθορά της πολιτικής ζωής στην Αθήνα, ιδρύουν με τη βοήθεια του βασιλιά των πουλιών Έποπα (= τσαλαπετεινού) μια καινούρια φανταστική πόλη στον εναέριο χώρο, μεταξύ θεών και ανθρώπων, τη **Νεφελοκοκκυγία** [νεφέλη + κόκκυξ (= κούκος)].

Η αποπλάνηση της Ήρας

Ο Δίας ήταν ερωτευμένος με την Ήρα, της έλεγε διάφορα όπως ... είσαι θεά! και άλλα τέτοια γλυκανάλατα, αλλά αυτή δεν ανταποκρινόταν. Τότε αυτός – σύμφωνα με μια αφήγηση που μας παραδίδει ο Θέογνις στα **Βουκολικά** – σκαρφίστηκε το εξής: Μια κρύα και βροχερή μέρα που η Ήρα περπατούσε στο δάσος, ο Δίας μεταμορφωμένος σε κούκο έπεσε στα πόδια της. Τα φτερά του ήταν μουσκεμένα από τη βροχή και έτρεμε από το κρύο. Η Ήρα συγκινημένη πήρε το πουλί και το έβαλε στο στήθος της για να το ζεστάνει. Τότε ο Δίας πήρε την αληθινή του μορφή και επιχείρησε να κάνει την Ήρα δική του. Εκείνη όμως αντιτάχθηκε και τον απωθούσε. Ενέδωσε μονάχα, όταν ο Δίας υποσχέθηκε να την παντρευτεί.

Ήρα, η πολιούχος θεά του Άργους

Η Ήρα του **Πολυκλείτου** (482 – 420 π.χ.) που βρίσκονταν στο **Ηραίον Άργους**, ήταν χρυσελεφάντινο άγαλμα ανάλογο και εφάμιλλο του χρυσελεφάντινου αγάλματος του Ολυμπίου Διός του Φειδία στην Ολυμπία. Η θεά παριστάνεται να κάθεται πάνω σε χρυσό θρόνο, ντυμένη με πλούσιο φόρεμα, που άφηνε γυμνούς μόνο το λαιμό και τους ωραίους λευκούς ώμους. Σύμφωνα μάλιστα με το επόμενο επίγραμμα του **Παρμενίωνα** που γράφτηκε για το άγαλμα της Ήρας, «ο τεχνίτης έδειξε από το σώμα της θεάς μόνο ό, τι επιτρέπεται να δουν θεοί και άνθρωποι, ενώ συγκάλυψε ό, τι μόνο το μάτι του Δία έπρεπε να βλέπει». Το κεφάλι με τα πλούσια μαλλιά, το έζωνε χρυσό στεφάνι, πάνω στο οποίο ήταν σμιλεμένες οι ακόλουθες της θεάς, οι Ώρες και οι Χάριτες. Στο ένα χέρι κρατούσε ρόδι στο άλλο σκήπτρο που πάνω του καθόταν ένας κούκος, σύμβολο του ιερού της γάμου με τον Δία και της καλότυχης γονιμότητάς της.

Έργο αντιστήριξης

Φωτο: από το αρχείο του Συνδέσμου

Πέρασαν τρία σχεδόν χρόνια για να ολοκληρωθούν από την Π.Ε. Φωκίδας και το Δήμο οι διαδικασίες για την υλοποίηση του έργου της αντιστήριξης του πρανούς του δρόμου προς Κρεβατά. Αν και το απαιτούμενο ποσό διατέθηκε έγκαιρα από την Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας, με ενέργειες του συγχωριανού μας Βαγγέλη Κ. Βλάχου, ειδικού συμβούλου του μέχρι τώρα περιφερειάρχη Κώστα Μπακογιάννη, οι μετέπειτα ενέργειες αποδείχτηκαν ιδιαίτερα χρονοβόρες. Επιπλέον, ένα μέρος από τα χρήματα που διατέθηκαν η Π.Ε. Φωκίδας τα διέθεσε σε άλλες περιοχές του νομού μας, ενώ θα μπορούσαν να διατεθούν εντός του χωριού και να βελτιωθούν κάποιοι δρόμοι που έχουν ανάγκη επισκευών.

Εκτιμούμε ότι σε λίγες ημέρες το έργο θα ολοκληρωθεί και θα επιλύσει ένα σημαντικό πρόβλημα αυτού του δρόμου.

Ανατύπωση βιβλίου

Ανατυπώθηκε και διατίθεται στη Λαογραφική Έκθεση το βιβλίο «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ» του εκλιπόντος συγχωριανού μας Παναγιώτη Γ. Τούμπα, που είχε εξαντληθεί πριν από αρκετά χρόνια.

Επικαιροποίηση και επανέκδοση του Τηλεφωνικού Καταλόγου

Πέρασαν είκοσι δύο χρόνια από την πρώτη έκδοση (1997) του Τηλεφωνικού Καταλόγου των μελών του Συνδέσμου μας και δέκα χρόνια από την επανέκδοσή του (2009). Ο κατάλογος αυτός αποτέλεσε και αποτελεί ένα πολύ χρήσιμο βοήθημα για τα μέλη μας και κυρίως για τα μεγαλύτερα σε ηλικία, γιατί στο περιεχόμενό του βρίσκουν με ευκολία και άνεση όποιον επιθυμούν να επικοινωνήσουν. Επιπλέον, είναι ένα ακόμα αρχείο καταγραφής των μελών μας το οποίο μπορεί να διαθέτει κάθε σπίτι.

Σήμερα, μετά από απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Ιανουαρίου, έχει αρχίσει η καταχώρηση των επικαιροποιημένων στοιχείων:

- Διεύθυνση (Πόλη, οδός αριθμός, Τ.Κ.)
- Σταθερό τηλέφωνο
- Κινητό τηλέφωνο (για όσους επιθυμούν).
- Σταθερό τηλέφωνο χωριού.

Όσοι επιθυμούν μπορούν να επικοινωνούν με τα μέλη του Δ.Σ. και να δίνουν τα παραπάνω στοιχεία τους ώστε μέχρι τα μέσα του φθινοπώρου να έχουν συγκεντρωθεί τα νέα στοιχεία και μέχρι τέλους του έτους να επανεκδοθεί ο κατάλογος. Στόχος του Συνδέσμου είναι ο κατάλογος αυτός να αποτελέσει το συνδετικό κρίκο μεταξύ των μελών μας και ως εκ τούτου συλλέγει μόνο τα βασικά στοιχεία τα οποία βοηθούν σε αυτή την σύζευξη. **Σε κάθε περίπτωση σέβεται τα προσωπικά δεδομένα και το ιδιωτικό απόρρητο και ΔΕΝ θα καταχωρήσει στοιχεία όσων δεν το επιθυμούν.**

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στις 23 Μαρτίου 2019 ο Γιώργος Μπεθάνης και η Κατερίνα Σιαλμά απέκτησαν το πρώτο τους παιδί που είναι κορίτσι.

Στις 16 Μαρτίου 2019 ο Δραγωμανίδης Ελευθέριος και η Ιωάννα Κωτσάκη απέκτησαν το πρώτο τους παιδί που είναι κορίτσι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στις 30 Μαρτίου 2019 ο Χρήστος Τζαβαλάς και η Σοφία Λίτσου βάπτισαν την κόρη τους στον Ι. Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Αργυρούπολη και της έδωσαν το όνομα Μαρία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Παρασκευή (Φιφή) Κροντηρά – Πριοβόλου

Απεβίωσε στις 20 Φεβρουαρίου 2019 πλήρης ημερών.

Η Φιφή ήταν κόρη του στρατηγού Θεμιστοκλή Πριοβόλου και της Τέρψης Οικονόμου. Σπούδασε στην Πάντειο Σχολή και εργάστηκε στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Παντρεύτηκε το Νίκο Κροντηρά και απέκτησε ένα γιο τον Αντώνη. Η Φιφή αγαπούσε πολύ την Κουκουβίστα και πάντα θυμόταν με συγκίνηση τις θερινές διακοπές της στο χωριό, την ιδιαίτερη πατρίδα του πατέρα της. Το τέλος της σχολικής περιόδου και το αντιτυπικό εμβόλιο σήμαιναν την αρχή των διακοπών στην Κουκουβίστα. Με τον πολυθρύλητο «καρβουνιάρη» πήγαιναν μέχρι το Μπράλο. Τα μουλάρια περίμεναν στο σιδηροδρομικό σταθμό του Μπράλου που τότε λεγόταν «Δελφοί». Έξη ώρες κρατούσε η διαδρομή με τα ζώα. Μπροστά ο αγωγιάτης πεζός και πίσω η Φιφή πάνω στο μουλάρι. Με πόση συγκίνηση θυμόταν και αναπολούσε αυτή τη διαδρομή καθώς και τις παρέες στο χωριό. Οι διακοπές αυτές τελείωσαν μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Τα χρόνια πέρασαν αλλά η αγάπη της Φιφής για το χωριό παρέμεινε μεγάλη και πολλές φορές το επισκέφτηκε τα τελευταία χρόνια.

Ας είναι καλά εκεί που πήγε κοντά στους αγαπημένους της.

Παρασκευή Γεωργίου σύζυγος Κωνσταντίνου (1937 – 2019)

Στις 7 Απριλίου έφυγε από την ζωή η αγαπημένη μας μητέρα, Παρασκευή Γεωργίου ή αλλιώς 'Πατρινιά'. Ήθελε να βρει τον 'γέρο' της, καθώςον όπως τελευταία έλεγε, δεν έχει κανένα νόημα η ζωή χωρίς αυτόν. Κάποιοι θα θυμούνται την ομορφιά της, κάποιοι την φιλοξενία της και την όρεξη της για χορό. Όπως έλεγε, το σπίτι μας στην Πάτρα αλλά και στο χωριό ήταν 'κέντρο διερχομένων'. Κηδεύτηκε στο χωριό στις 9 Απριλίου, παρευόλα με συγγενείς και φίλους. Να είσαι καλά εκεί πάνω Μάνα και καλή αντάμωση. Ο Νικόλας σου.

Αριστείδης Δανιήλ του Ασημάκη (1953 – 2019)

Στις 8 Απριλίου έφυγε από κοντά μας ο Άρης Δανιήλ γιος του Ασημάκη (Λιούγκα) και της Μαρίας. Ο απροσδόκητος θάνατός του σκόρπισε ανείπωτη θλίψη στους συγγενείς και τους φίλους του. Ως υπάλληλος στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας στο Τμήμα των Ευρωπαϊκών προγραμμάτων βοήθησε πολλούς επαγγελματίες να αξιοποιήσουν τα χρηματοδοτικά εργαλεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανθρωπος δραστήριος και με άποψη ήταν ιδιαίτερα κοινωνικός και αγαπητός σε όσους είχαν την τύχη να τον γνωρίσουν. Ας είναι ελαφρύ το χάρμα του χωριού μας που τον σκεπάζει.

Κωνσταντίνος Βλάχος του Φώτη (1927 – 2019)

Στις 19 Απριλίου έφυγε από τη ζωή ο Κωνσταντίνος Βλάχος του Φωτίου σε ηλικία 91 ετών. Ήταν το τέταρτο κατά σειρά από τα επτά παιδιά του Φώτη και της Δήμητρας Βλάχου – Αντωνίου. Παντρεύτηκε την Αικατερίνη Δ. Αυγερινού και απέκτησαν δύο παιδιά, τη Δήμητρα και το Φώτη. Έζησε στο χωριό και ασχολήθηκε με τη γεωργία και την κτηνοτροφία μέχρι το 1978, οπότε αναγκάστηκε να μεταναστεύσει στην

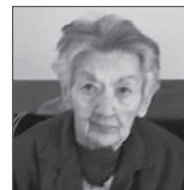
Αθήνα ζητώντας μια καλύτερη τύχη για τον ίδιο και την οικογένειά του. Η αγάπη για το χωριό ήταν μεγάλη και δεν έχανε την κάθε ευκαιρία για να το επισκέπτεται. Μετά τη συνταξιοδότησή του περνούσε τους περισσότερους μήνες στο χωριό ασχολούμενος με τα εγγόνια του που έκαναν μαζί του τις διακοπές τους και καλλιεργώντας το περιβάλλον του. Είχε ασχοληθεί και με τα κοινά σαν μέλος της τοπικής κοινότητας καθώς και με την ενορία μας ως επιτρόπος στην εκκλησία του χωριού μας. Δούλεψε σκληρά στη ζωή του διάγοντας με τη σύζυγό του μία τίμια και αξιοπρεπή ζωή, αγαπητός στους οικείους του αλλά και τους συγχωριανούς του. Γνώρισε τρία εγγόνια και τέσσερα δισέγγονα. Ας είναι ελαφρύ το χάρμα της Καλοσκοπής που τον σκεπάζει.

Μας λείπεις και θα σε θυμόμαστε πάντα!

Αιωνία σου η μνήμη!

Η οικογένειά σου.

Άννα Βρώτσου – Χαμηλού (1926 2019)

Έφυγε από τη ζωή την Κυριακή 2 Ιουνίου σε ηλικία 93 ετών η Άννα Βρώτσου - Χαμηλού, κόρη του Παναγιώτη και της Ευαγγελίας Χαμηλού.

Είχε αποκτήσει 2 παιδιά, τον Μπάμπη και τη Βούλα, 2 εγγόνια, τον Στάθη και τον Παναγιώτη και 1 δισέγγονο, τον Αναστάση.

Η νεκρώσιμη ακολουθία εψάλη στον Άγιο Νικόλαο Καισαριανής, Τρίτη 4 Ιουνίου και η ταφή έγινε στους Ωρεούς Εύβοιας όπου εκεί ήταν το καταφύγιό της και ο παράδεισός της τα τελευταία χρόνια.

Καλό παράδεισο!

Τα παιδιά της, Μπάμπης και Βούλα.

Παναγιώτα Καλογήρου σύζυγος Αργύρη (1927-2019)

Έφυγε απ' τη ζωή στις 21 Απριλίου 2019 η Παναγιώτα Καλογήρου, σύζυγος του Αργύρη, το γένος Λευκαδίτη,

σε ηλικία 92 χρονών και ετάφη στους Αγίους Αναργύρους Αττικής.

Η Παναγιώτα (Νότα), κόρη του Γιώργου Λευκαδίτη (Μούτα), γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα, πρώτο απ' τα τρία παιδιά της οικογένειάς της. Αναγκασμένη να βοηθά την οικογένειά της από μικρή ηλικία, σταμάτησε το σχολείο που τόσο αγαπούσε. Από τη νεαρή της ηλικία, γνώρισε κι αγάπησε το χωριό της καταγωγής της, την Κουκουβίστα, που επισκεπτόταν τα καλο-

καίρια με τους δικούς της. Δημιούργησε τη δική της οικογένεια στα δύσκολα μεταπολεμικά χρόνια, αποκτώντας δύο παιδιά, τον Γιάννη και τον Γιώργο, τα οποία βοήθησε με την συνεχή αγάπη και φροντίδα της να βρουν το δικό τους δρόμο στη ζωή. Ευτύχησε να τα δει να αποκτούν τις δικές τους οικογένειες, να μεγαλώνουν τα δικά τους παιδιά. Καμάρωνε που κι οι δικοί της άνθρωποι αγάπησαν και δέθηκαν με το χωριό και τους ανθρώπους του.

Έφυγε απ' τη ζωή έχοντας κοντά της τους αγαπημένους της σε όλες τις τελευταίες δύσκολες στιγμές.

Καλό σου δρόμο, αγαπημένη μας! Θα σε θυμόμαστε πάντοτε με αγάπη, κρατώντας μέσα μας τόσες γλυκές αναμνήσεις!

Ο σύζυγος σου, τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου.

Για την επικοινωνία των μελών μας με τον ιερέα του χωριού μας και τους επιτρόπους της εκκλησίας μας: ιερέας **Περδικάρης Γεώργιος 6942840561** και **Όλγα Αλεξίου 6937782595**

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

No	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ – ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ
168	Λίτσου – Λιάμπου Βασιλική	50
169	Γκαβαλίνης Ευθύμιος στη μνήμη του αδελφού του Γιώργου Γκαβαλίνη	50
170	Δανιήλ Νικόλαος και Μαρία	50
171	Οικ. Θεοχάρη Αικατερίνης στη μνήμη της Βούλας Γεωργίου	30
172	Γεωργίου Νάκος στη μνήμη της Βούλας Γεωργίου και του Κώστα Φ. Βλάχου	20
173	Γεωργίου Ιωάννης στη μνήμη της Βούλας Γεωργίου και του Κώστα Φ. Βλάχου	20
174	Κατσιανιώτης Ηλίας του Κων. (Η. Π. Α.)	200 \$
175	Δανιήλ Παναγιώτης του Περικλή	20
176	Κυριαζή Γιούλα σύζυγος Γεωργίου	50
177	Αντωνίου Αθανάσιος στη μνήμη του αδελφού του Κωνσταντίνου Βλάχου	20
178	Δανιήλ – Ξυδιά Μαρία στη μνήμη των γονέων της Κωνσταντίνου και Δήμητρας Δανιήλ	20
179	Αλκαλάι Κάρολος στη μνήμη της συζύγου του Σίσσης Γιαννοπούλου και των Χαράλαμπου – Αθηνάς Κόλλια	100
180	Τσώνας Αλέξανδρος	50
181	Λίτσος Γεώργιος του Ηλία	30
182	Γκαβαλίνης Ιωάννης στη μνήμη του πατέρα του Γεωργίου Γκαβαλίνη	100
183	Οικογένεια Μαρίας Μπουρτζάλα στη μνήμη του συζύγου – πατέρα, Σπύρου Μπουρτζάλα και του ανιψιού – εξαδέλφου Βαγγέλη Ντζάνη	100

No	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ – ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ
184	Τσόχλας Κωνσταντίνος του Δημητρίου	20
185	Έσοδα Λαογραφικής Έκθεσης (από διάθεση ειδών λαϊκής τέχνης)	85
186	Φερμάνογλου Γεώργιος	10
187	Αντωνίου – Τζιαβά Ειρήνη	50
188	Οικογένεια Νίκου και Ανθής Καραγιάννη στη μνήμη της Παρασκευής (Φιφής) Κροντηρά - Πριοβόλου	50
189	Δανιήλ – Πολυχρονιάδου Καίτη στη μνήμη του Άρη Ασημ. Δανιήλ και της Βούλας Γεωργίου	40
190	Αχλαδάς Νικόλαος του Χαράλαμπου (Λαμιά)	50
191	Μαλεβίτσης Αθανάσιος στη μνήμη των γονέων του Νικολάου και Μαγδαλινής	20
192	Καρυωτάκης Μιχάλης (Λιβαδειά)	20
193	Πασσαλή Σοφία στη μνήμη του συζύγου της Αντώνη	20
194	Καραντάσιος Νίκος και Έφη στη μνήμη της θείας τους Άννας Βρώτσου – Χαμηλού	20
195	Χαμηλού Κωστούλα στη μνήμη της Άννας Βρώτσου – Χαμηλού	20
196	Βλάχου Αικατερίνη στη μνήμη του συζύγου της Κώστα Βλάχου	10
197	Οικογένεια Αθανασίου Κωστούρου στη μνήμη των γονέων τους Αγγέλου και Αικατερίνης	40
198	Μαλεβίτσης Νικόλαος του Αθανασίου	20

Για την διευκόλυνσή σας στην κατάθεση των συνδρομών μπορείτε να χρησιμοποιείτε

το ΛΟΓ/ΣΜΟ του Συνδέσμου στην **EUROBANK** με αριθμό **0026.0408.85.0200334142**

& **IBAN GR2002604080000850200334142** στο όνομα, **ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»**.

Αιέν αριστεύειν

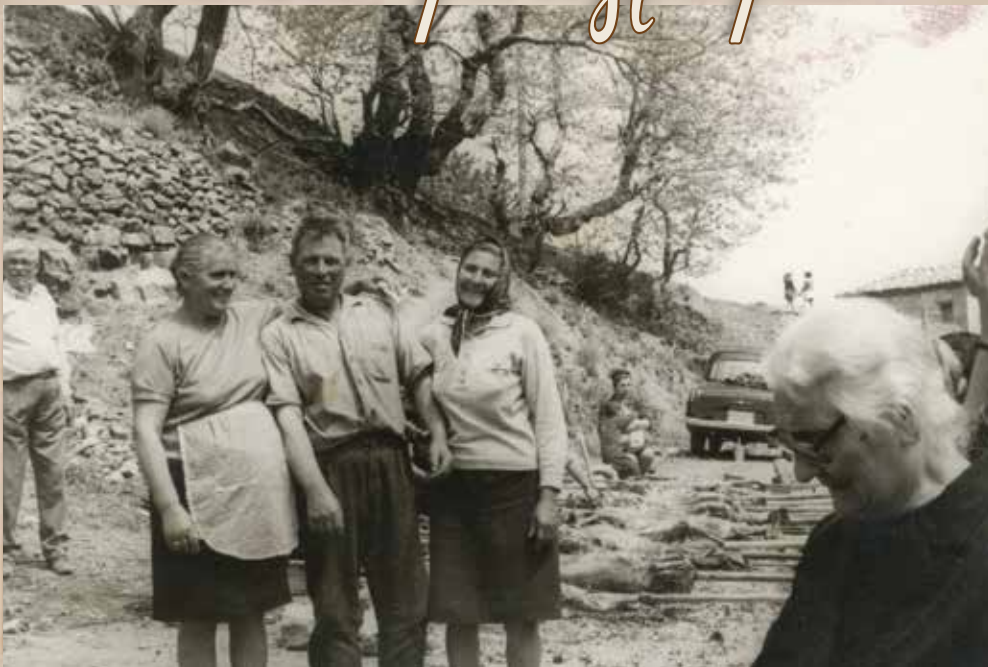
(Ομήρου Ιλιάδα, Ζ, 208)

Το Διοικητικό Συμβούλιο εύχεται
στα παιδιά που συμμετείχαν
στις πανελλήνιες εξετάσεις του 2019
ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ!

Εικόνα: Λογότυπο στα Ελληνικά του
Boston College της Μασσαχουσέτης

παλιά φωτογραφία

Φωτο: από το αρχείο της Αλεξάνδρας Αλεξίου – Δεστούνη
Πάσχα στη γεσιονιά Πασαλείκα. Από αριστερά: Τούμπας Ιωάννης, Βασιλείου Ευνθυμία (Πάνενα), Αλεξίου Αθανάσιος, Αλεξίου Βάγια και Αλεξίου Γαρνφαλιά.

Η ανανεωμένη Ιστοσελίδα του χωριού μας www.kaloskopi.gr

Ανανεώσαμε την ιστοσελίδα μας για να γνωρίσουν καλύτερα όσοι θέλουν το χωριό μας αλλά και να μαθαίνουν νέα και δράσεις για τον Σύνδεσμό μας. Σκοπός μας είναι η προβολή του φυσικού κάλλους του χωριού μας, των πολιτιστικών και ιστορικών στοιχείων του, καθώς και των δραστηριοτήτων που μπορούν να πραγματοποιηθούν στην περιοχή μας.

Μέσα από τις σελίδες μας μπορείτε να δείτε τα παλαιότερα τεύχη της αλλά και κάθε νέο φύλλο της τριμηνιαίας εφημερίδας μας «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» και παλιές φωτογραφίες.

Η εφαρμογή είναι πλέον συμβατή με κινητά και tablets.